

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 27. Thomas profectionem parat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

- Sæcul. XII. vero, necdum omnem dubitandi cau-
A.C. 1170. sam abesse, an Rex bona fide omnia ex-
 secuturus esset, suadebantque Archie-
 episcopo, ut lenem se præberet, sic
 que facilius tantum negotium perficeret.
5. ep. 29. Præterea Papa scribebat; si Rex pacta
 non impleret, dare se Thomæ potestatem
 Censuris Ecclesiasticis utendi in loca &
 personas suæ Legationis, Rege, Regina
 & I. Sponsa liberisque ipsius exceptis. Archie-
 episcopis autem Senonensi & Rotoma-
 gensi præcepit; intra viginti dies Re-
 gem monerent, ut promissa in pace
 exequeretur, quod nisi a die admonitio-
 nis intra mensem præstitisset, omnes ejus
 * in Francia. ditiones in Continenti * Interdicto sub-
 jicerent. Hæ duæ Epistolæ mense Octobri
 datæ sunt.

§. XXVII.

Thomas professionem parat.

- vit. 3. c. 2. Ceterum Thomas bis ante discessum in
 Angliam cum Rege fuit. Primo Tu-
 rone, quo Rex ad colloquendum Theo-
 baldo Comiti Blefensi perrexerat. Ve-
 nienti Archiepiscopo Rex quidem ob-
 viam processit, sed importunum adesse
 omnes ex vultu Regis conjiciebant, qui
 postera die in suo oratorio Missam De-
 functorum celebrari præcepit, quod Hen-
 ricum ea mente jussisse crediderunt, ne
 Archiepiscopo sibi osculum pacis offe-
 rendi

rendi occasio esset. Tum ad colloquium Sæcul. XII.
A.C. 1170.
Theobaldi secedunt, ubi urgente Comite
& Præsule Rex, se agros Ecclesiæ reddi-
turum diserte, promisit. Sed rem diffe-
rebat, donec Archiepiscopus in Angliam
navigasset, ut quid in his rerum adjun-
ctis acturus esset, sciret. Elapsis paucis
diebus Thomas iterum ad Regem venit 5. ep. 63.
Calvimonti, oppido inter Blefas & Am-
basiam posito, nullum petiturus benefi-
cium, sed ejus benevolentiam sibi con-
ciliaturus. Et ecce Rex non tantum
quantum alias honorem, sed plus favoris
& amicitiae Præsuli exhibuit. Quin
communi consensu statuerunt, ut Tho-
mas abjecta omni mora Regi Franciæ
valediceret, & in Angliam transfreta-
ret.

Sequente die relicto Rege Senones
petiit, Benefactoribus suis valedictu-
rus, & omnia ad iter faciendum paratu-
rus (*).

Inter hæc Thomæ Curatorum suo- 5. ep. 53.
rum, quos in Angliam miserat, literæ
redduntur. Hi commissi sibi negotii ra-
tionem

Z z 5

tionem

(*) Ut facilius Rerum ordinem & locorum
capiat Lector, semper meminisse debet, Henri-
cum II. Regem Angliæ plerumque non in An-
glia versatum fuisse, sed in Francia, ubi amplis-
simis provinciis, ut Regis Franciæ Vasallus, do-
minabatur.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

tionem narrabant in hunc modum: *Regis junioris conspectum in conclavi suo Westmonasterii, die Lunæ post Festum S. Michaelis (nempe quinta Octobris hujus anni millesimi centesimi septuagesimi) subivimus. Apud eum erant Renaldus Comes, Archidiaconus Cantuariensis, Archidiaconus Pictaviensis, Guilielmus a S. Joanne, & plures alii, quorum aliqui, ac ex eorum numero Renaldus Comes, audito pacis nuncio, gratias Deo devote reddiderunt. Recitatis Regis Epistolis, cum Rex filius dixisset, se hac in causa suorum consilium exquisiturum, esse jubemur. Postea vero revocatis in penetrabile Archidiaconus tuus nomine Regis adolescentis dixit: Rudolphus DE BROC & Vasalli ejus jussu Regis patris mei agros Ecclesiæ Cantuariensis, & census Clericorum Archiepiscopaliū obtinuerunt. Quis locorum status sit scire non possumus, nisi ex rationibus Præfectorum; ideoque diem Jovis post Festum S. Callisti vobis præstituimus, qua mandatum acceptum plenius exequamur. (hæc dies Jovis erat decima quinta Octobris.) Præterea in illa Epistola Thomæ Curatores dicebant: Rex Archiepiscopo Eboracensi, Episcopis Londinensi, & Saraverberiensi, ac quatuor sexve viris omnium Ecclesiarum vacantium præcepit, ut juxta consilium trium illorum Præsulum Episco-*

Episcopos eligant, & ordinandos, læso Ecclesie tuæ jure, ad Papam mittant. In fine Curatores Thomam instantissime rogant, ne prius in Angliam transvehatur, quam pax cum Rege solidius firmaretur. Hanc Epistolam Thomas ad Papam misit, amplio rem potestatem ad compellendum Regem Angliæ petens.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

Scriptit quoque Archiepiscopus Regi Angliæ, conquerens, quod facta promissis & mandatis filio suo adolescenti datis, contraria essent. *Restitutio, inquit, dilata est in diem decimum Rudolphi * causa, qui interim in Bona Ecclesie debachatur, & comneatus nostros etiam nunc in arcem DE SALTILDE palam congerit. Is multis audientibus jactavit, me de pace vestra non diu lætaturum esse, nec unum panem integrum in Anglia manducaturum, priusquam mibi vitam auferat. Sed, Serenissime Domine! ego Rudolpho isti consciisque ejus lubens & impavidus hoc caput objiciam, ne Ecclesia Cantuariensis mea quoque culpa perivisse videatur. Animo constitueram, Domine, ad te ante abitum adhuc semel invisere, sed me miserum ad miseram Ecclesiam necessitas trahit, fortasse periturum, nisi bonitas tua celevius mibi & solatium & auxilium præstet. Sive vero vivam, sive moriar, tuus sum & ero semper in Domino, Deumque precor, ut tibi*

5. ep. 54.

* Ranulphi.

Ultima
S. Thomæ ad
Regem Epi-
stola.

bi

Sæcul. XII. *bi & liberis tuis beneficiat.* Hæc ultima, saltem quæ ad nos pervenit, S. Præfulis ad Regem Dominum suum Epistola fuit.

vid. ep. 54. 73 Ceterum in Angliam præmisit Joannem Saresberiensem, qui decima quinta Novembris appulit. Advenienti nunciatum, quod ante triduum Bona Archiepiscopatus iterum fuissent occupata, eorum præfectura Thomæ Curatoribus ablata, & mandata edita, ut omnes portus custodirentur, ne quisquam de Archiepiscopi familiaribus ex Anglia solvere posset. Præterea Regis Præfecti subditis suis imperaverant; nihil Archiepiscopo suisque redeuntibus traderent, nisi domos vacuas, pæne collapsas, & destructa horrea. Regis autem nomine census, qui usque ad Festum S. Martini exigendi fuissent, jam tunc collegerant, quamvis pax ad Festum S. Magdalenzæ rediisset.

Interim etiam Archiepiscopus Eboracensis, Episcopus Londinensis, alique Thomæ inimici, missis ad Regem nunciis, rogaverant, ne eum in Angliam redire pateretur, nisi Legationem Sacræ Sedis abjecisset, omnes Epistolas a Papa impetratas Regi reddidisset, & Jura Regni se inviolate servaturum promisisset. Ita enim Thomam ad approbandas illas memoratissimas consuetudines adigere molie-

moliebantur; dicebant enim, nisi hæ conditiones apponerentur, Thomæ reditum Regi summe noxium fore. Sex viros etiam ex qualibet Ecclesia vacante advocaverant, qui, acceptis a Capitulo suo mandatis & potestate, nomine omnium Episcopum eligendi, tales sufficerent, qui Regi addictissimi essent; sicque si adversaretur huic molimini Thomas, Regem denuo offenderet.

Archiepiscopus jubente Rege Rotomagum venerat, sperans, quod sibi promissum fuerat, se ibi inventurum, quo debita sua solveret, sicque honeste in Angliam remitteretur. Sed ecce adest Joannes Oxoniensis, afferens Regis Epistolam, in qua rogabat, ut incunctatus in Angliam trajiceret, & viæ comitem hunc ipsum Joannem dabat. Obediit Thomas; ac in itinere certior fit de pessimis consiliis inimicorum suorum, qui ad adversum maris litus processerant, ibidem opportunum navigationi ventum, sicut Archiepiscopus in Francia, expectantes. Erant vero inimici isti Archiepiscopus Eboracensis, Episcopi Londinensis & Saresberiensis, quibus, ne deesset armatorum violentia, juncti erant Gervasius Vicecomes Cantii, Rudolphus *de Broc* & Renaldus *de Warenne*, qui palam minabantur, se Archiepiscopo, si in Anglicanum litus applicare præsu-

Sæcul. XII.

A.C. 1170.

vit. 3. c. 3.

Sæcul. XII.
A.C. 1170.

præsumeret, caput amputaturos. Quibusdam amicorum Thomam monentibus ne trajectum tentaret, antequam concordia firmiore fulcro stabilita fuisset, respondit: *Est mihi in conspectu Anglia, in quam Deo adjuvante pedem inferam, etsi certissime sciam, quod in hac terra Martyrium me maneat.* Pridie quam navem conscenderet, præmisit Papæ Epistolas, quæ sententiam suspensionis contra Archiepiscopum Eboracensem & Episcopum Dunelmensem continebant, aliasque literas, quæ Episcopos Londinensem & Saresberiensem iterum excommunicationis censura innodatos declarabant, ac omnes Episcopos, qui consecrationi juvenis Regis interfuerant, suspendebant. Hæ Epistolæ Præsulibus redditæ sunt in portu Dubrisiensi, quem Thomam petiturum esse conjiciebant.

§. XXVIII.

Thomas in Anglia.

vit. 3. c. 4.
Gervas.
Doreb.

Ubi aura favere cœpit, Thomas Witlandi mari se credidit, noctu post secundam diem Adventus, nempe post diem Lunæ, Festum S. Andreæ, ultimam Novembris, anno salutis millesimo centesimo septuagesimo, exilii sui septimo, & in portum Sanduwicensem, ut hostes se Dubri præstolantes eluderet, feliciter appulit. Navis, qua vehebatur, spectabilis